

TURTLE records®

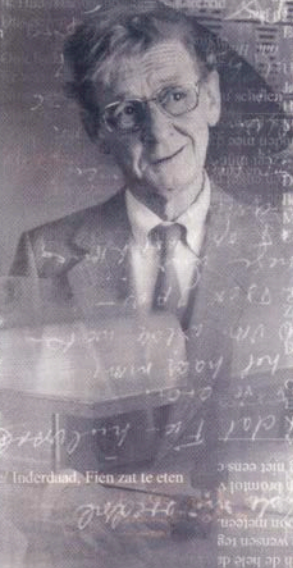
SURROUND

Fluiten in het donker

—liedjes geïnspireerd op Kronkels van Simon Carmiggelt

PAUL PASSCHIER - zang
FRANS EHLHART - piano

Hongerwinter (uit: Honderd dwaasheden)

28/

...huurde een kamer
Woonde al jaren bij hen in
Ze was niet alleen de huurster
Maar ook hun hartsvriendin

ze hadde Fien woonde al zo jaren
Bij Jan en ~~...~~
was niet alleen de
Maar ook hun hartsvriendin

①

...de hongerwinter echter
...anderde de sfeer
...den rare dingen
...de niemand meer

situatie creëere
zech in de kamer

...riep zijn vrouw / Ga jij nou eens kijken
...licht / Vroeg zijn vrouw hem smekend
...honger had zijn sporen /
...gezicht getekend /

- 01. Fluiten in het donker 3:02
- 02. Ballonnetje 3:09
- 03. Feetje Fietje 3:56
- 04. Het bankstel 3:38
- 05. Kiekjes 1:42
- 06. Hongerwinter 3:21
- 07. Nassaulaan 3:17
- 08. Hogerop 3:41
- 09. Woef 2:51
- 10. Een beest 3:38
- 11. De beuk 7:32
- 12. Naar de duinen 3:03
- 13. Het mooiste lied 3:50

... / vast iets verborgen
... Dat wij niet mogen weten

wist

... Jan, ze eet
doorbekken

...lijk was je beter dood
...di je bespaard
...ven dat ze leefden
...was toch niets meer waard

...schrok zich een hoedje/ Inderdaad, Fien zat te eten
...sch rot, de schat

... met ~~...~~ - het doe zei
... we - eeten en boek in mees
... alle de u doorheen

Totaal: 46:48

1. Fluiten in het donker

Zomaar lezen in een krantje
Zomaar zitten in de trein
Zomaar liggen op een strandje
En verlost zijn van de pijn

Zomaar wilde feesten vieren
Zomaar slenteren op een plein
Zomaar 's zomers wat tuinieren
En niet weten van de pijn

Ik zou de mensen willen kennen
Die dat kunnen elke dag
Hoe ze hun gedachten temmen
Wil ik weten als dat mag

Je ziet ze in hun tuintje spitten
Of wat pielen aan een plant
Of soms aan het water zitten
Met een hengel in hun hand

Zomaar kijken naar een bootje
Zomaar proeven van de wijn
Zomaar baden in je blootje
En geen spoor meer van de pijn

Zomaar zonder zorgen eten
Zomaar vliegen naar Turijn
Zonder last van je geweten
En 't liefst zonder die pijn

Ik probeer het nu al jaren
Steeds opnieuw met frisse moed
Ga ik zorhaar zitten staren
Maar het gaat nog steeds niet goed

Ja, ik hoor die poes wel spinnen
Ik geniet heus van dat bos
Maar de pijn zit diep van binnen
En ik kom er niet van los

De gedachten te blokkeren
Nee, ik heb het nooit geleerd
Ik wil het veel te graag proberen
En dus blijft het geforceerd

Als bij die wandelaar die buiten
In een eenzaam donker woud
Schijnbaar vrolijk loopt te fluiten
Zo zijn angsten tegenhoudt

Zal ik ooit nog in mijn leven
Gewoon domweg kunnen zijn?
En, al is het maar voor even,
Verlost zijn van de pijn

2. Ballonnetje

'k Ging met mijn zontje naar de stad
Hij mocht een hieuwe broek
Vrolijk gingen we op pad
Voorzien van drop en koek
"Kijk, ballonnen pap, hoera!"
Hij mocht er eentje halen
En in de kledingzaak daarna
Stond ie nog steeds te stralen

Daar moest ie wachten op zijn beurt
't Was druk, men stond te dringen
Maar ieder broekje werd gekuifd
Hij liet zich tot niets dwingen

De mooiste trok ie da'lijk aan
Een zwarte ribfluwelen
'En ook zo 'n hemdje zou er mooi op staan!"
Het werd de okergele

Er moest ook nog een riempje bij
Dat was vanzelfsprekend
Hij keek me aan en lachte blij
Toen ik had afgerekend

Ik zei: "Nou ben je een grote vent"
Daar was ie het mee eens
En hij liep ook vanaf dat moment
Veel toeluder en wijdbreens

"Ik wil die ballon nu ook niet meer"
Hij nam steeds grotere stappen
En trok zijn broek op elke keer
Die wou steeds aan zijn riem ontsnappen

"Maar wil je hem zomaar laten gaan ?
Je vond hem net zo prachtig
Vertwijfeld staarde hij me aan:
'Het is zo kinderachtig

En zo kwam het dat mijn kind
Zijn ballon zomaar zonder snikken
Vrijwillig prijs gaf aan de wind
Alleen ik moest even slikken

Hij stond hem nog wat na te stralen
Eeh heel bijzondere dag
Daar gingen dan zijn kinderjaren
Steeds hoger tot je niets meer zag

3. Fee-tje Fietje

Er leefde nog maar kort gelee
Niet gek ver hiervandaan
Een fleve kleine toverfee
En Fietje was haar naam
Fee-tje Fietje was maar pas
Full time in dienst als fee
Zodat ze nog een groentje was:
Een toverfee in spie

In het normale feenwerk
Was zij nog niet bedreven
Je zag haar zwalkend door het zwerk
En over dorpen zweven
Meestal storfite ze dan neer
Bezeerde zich erbij
Maar even later vloog ze weer
Door het luchtruim vrij en blij

Fee-tje Fietje Fee-tje Fie
Kijk toch heel goed uit
Fee-tje Fietje Fee-tje Fie
Je vliegt nog door een ruit!
Je zwaait je kleine toverstaaf
Vervaaarlijk in het rond
Zie toch van je kunsten af
Je maakt het veel te bont

Een man vroeg eens voor zijn gezin
Een lang gelukkig leven
Fie ging op zijn wensen in
Belooftede het wel even
De man was een gelukkig mens
Ook Fie was in haar sas
Ze wist nog niet wat voor zo'n wens
Zaal niet nodig was!

Eén oorlog moest er afgezegd
Twee stormen moest ze keren
Een overstroming omgelegd
Een muilkorf voor twee beren
Een hele kust verstevigen
Een ruzie moest gesust
Twee branden, hele hevige
Moesten uitgeblust

Fee-tje Fietje Fee-tje Fie
long en onbezonnen
Fee-tje Fietje Fee-tje Fie
Waar ben je aan begonnen?
Toveren kun jij nog niet
Je weet niet hoe dat moet
En aan het einde van het lied
Doe jij meer kwaad dan goed!

De Hoofdfee keek haar heel streng aan
En zei: "Jij moest maar vlug
Naar dat gezin op aarde gaan
En neem je woorden terug
Wat jij beloofd hebt aan die man
Dat verbaast me hogelijk
Er is geen fee die zofets kan
Die Wens is echt onmogelijk!"

Fietje keerde terug op aard'
Verfelde 't nieuws maar snel
De man was heel erg van de kaart
En sprong haast uit zijn vel
Zijn vrouw begreep het wel meteen
Bleef zitten waar ze zat
Die had er sowieso al geen
fiducie in gehad

Fee-tje Fietje Fee-tje Fie
long en onervaren
Fee-tje Fietje Fee-tje Fie
Verstand komt met de jaren
Eens komt ook voor jou de dag
Dat je begrijpen zult
Er zijn nu eenmaal wensen die nooit worden vervuld

4. Het bankstel

Voor de grote etalage van een zaak in meubelwafren
Stond een dapper pluberstel naar zware bankstellen te staren
Want ze waren deze zondag op de kop af al drie jaar
Heel gelukkig met zijn twee, je zag ze altijd bij elkaar

En zij vond het daarom tijd om eens naar meubels te gaan kijken
Welke stijl zouden ze kiezen, ze hield zelf het meest van eiken
Bij haar moeder bleef dat prachtig; zoveel jaar en nog geen smetje!
Oh wat prachtig zou dat staan daar strakjes in hun eigen flatje

"En kijk daar die draperieën, wat een mooie zware stoffen
Oh Piet, ik zie me nou al zitten, s'avonds lekker met m'n sloffen
En dan neem ik ook zo'n bankje dat is heerlijk voor je benen
Snap jij nou wat mensen zien in dat goedkope blanke grenen

En zo'n wandkast wil ik ook, zo één met losse delen
Want dan kun je es veranderen, dan gaat het nooit vervelen
Kijk er is ook een tv-kast van hetzelfde materiaal
Ach dat eiken is zo praktisch, het blijft prachtig allemaal

Ik wil straks nog even kijken in die mooie nieuwe wijk
Er staan zulke fijne flats daar langs die leuke oude dijk
Heel veel ruimte een balkonnetje en ook een eigen schuur
En de prijzen vallen best wel mee, 't is helemaal niet duur

Zeg Piet wat ben je stil, hé wat is er loos?
Heb ik soms iets verkeerd gezegd? Hé, je kijkt zo boos."
Maar Piet had staan te staren naar twee gapende fauteuils
"Kom", zei hij toen heel erg zachtjes, "we moeten maar weer eens naar huis".

5. Kiekjes

De kapper knipt mijn haar
Met om zijn mond een brede lach
Hij is net van vakantie terug
En doet me nu verslag:

"Het was een hele mooie reis
Meneer, het was zo fijn
Limburg is een paradijs
Een feest om daar te zijn!

We hebben veel gewandeld
Ja, soms regende het wel
Het weer werkte niet mee
Maar daaraan wonden we heel snel"

Hij toont me nu zijn foto's
Er ik zie een heel naar mens
Met een wat ontvredden hoofd
En een arzteltelijke pens

Verantworte de sfeer
Er gebeurden rare dingen
Je vertrouwdde niemand meer

"Dit is mijn vrouw hier in de trein
Ze kijkt nog wel wat sip
Ik had haar beautycase vergeten
Ze zat even in een dip

Ook had de trein vertraging
Want er was weer eens een stremming
Nou hadden we een hele week
Maar 't drukt toch wel de stemming

Kijk! Mijn vrouw voor het hotel
Ze ziet nog wel wat bleek
Ze had iets te veel gegeten
En haar maag is snel van steek

Maar het hotel was magnifiek
Met een verwarmd terras: perfect!
Steeds wanneer het regende
Dan zat je overdekt

Dit is mijn mooiste foto
Op een wandeling gemaakt
Mijn vrouw oogt wat mismoedig
Ze was achterop geraakt

Dat komt, ze is wat zwaarder
En ze had haar knie bezeerd
Maar ja, dat kan gebeuren
Ze was verder ongedeerd!"

"En waar is deze dan gemaakt?," vraag ik,
"die waar uw vrouw op lacht?"
"Oh, dat is hier voor de deur
We waren toen net thuis gebracht..."

6. Hongerwinter

Fien woonde al 30 jaar
bij Jan en Annie in
Ze was behalve huyster
ook hun hartsvriendin

Maar de hongerwinter
veranderde de sfeer
Alles draaide om voedsel
Je vertrouwde niemand meer

Annie dacht dat Fien heel vaak
stiekem zat te eten
Ze vertelde het haar man
Die er niets van wilde weten

"Maar hoor toch Jan, daar gaat ze weer!
Klokslag negen uur
Ze heeft wat op haar kamer",
riep Annie overstuur

Jan zag hongersporen
in haar magere gezicht
"Ga dan toch es kijken", vroeg ze
Vanuit het schemerlicht

Nou, daar liep je dan de trap op
om naar Fientje toe te gaan
Halverwege moest je rusten
en zag zichzelf plotseling staan

Die godergeten oorlog
maakte hem zo moe
Fien bespioneren,
wat een bespottelijk gedoe

Eigenlijk kon je beter dood zijn
dan bleef dit je bespaard
Het leven dat ze leefden
was 't vervloeken nog niet waard

Fien schrok toen ie binnenkwam,
gaf toe dat ze iets at
In een kast verborgen
had ze nog taai taai gehad

Jan wees haar als een kind terecht,
zei goedig: "Rare meid,
we moeten er toch samen door.
Dat zeg je zelf altijd"

Het speet haar en ze snjakte:
"Ik had het moeten delen"
Jan was niet eens boos,
wat kon het hem ook schelen

En later kwam ze naar benee,
Ze gaf de koek aan Jan
Die deelde hem in drie stukken
Langzaam aten ze ervan

7. Nassaulaan

"Weet u misschien de weg meneer?
Is het hier ver vandaan?
Ik kwam er vroeger met mijn vrouw
Waar is de Nassaulaan?"

Ik woon alleen in zo'n pensioen
Met enkel oude mensen
Die kijken de hele dag TV
Hebben verder niets te wensen

Mijn zoon is huisarts in Maastricht
Die moet bereikbaar zijn
Mijn dochter: geëmjgreerd
Woont ergens in Bahrein

Weet u misschien de weg meneer?
Is het hier ver vandaan?
Ik kwam er vroeger met mijn vrouw
Waar is de Nassaulaan?"

We kochten er haast ieder jaar
Cadeaus met Sinterklaas
Dat deden we dan samen
Maar mijn vrouw was wel de baas

mede

Fien - huilvase

ze was mismoedig

ze was achterop

ze was zwaarder

ze had haar knie bezeerd

Sporen

ze was behalve huyster

ook hun hartsvriendin

vertrouwde niemand meer

Jan zag hongersporen

Jan zag hongersporen

Ik kocht vaak het verkeerde
Maar zij was inventief
Zij had de ideeën
Ik had haar toch zo lief

Weet u misschien de weg meneer?
Is het hier ver vandaan?
Mijn vrouw ze leeft allang niet meer
Ik zoek de Nassaulaan?

Ik kom net van de notaris
't is een beetje gek misschien
Maar ik zou zo allemachtig graag
De Nassaulaan nog één keer zien"

8. Hogerop

Zo één keer in de maand is het feest in ons gezin
Dan barst de bom bij onze bovenburen
Wij pakken snel de chips en schenken iets gezelligs in
Want zo 'n ruzie kan vaak vele uren duren

Zij heeft een helder stemmetje, is prima te verstaan
Maar hij heeft zo 'n doffe bas
Je hoort alleen gebrom, zo is er bitter weinig aan
Als ik nou es naar de hal verkas?

Als de buren ruzie hebben kan de avond niet kapot
Ja, dan krijgen wij onmiddellijk de geest
Breekt de pleuris boven uit
Maken wij hier geen geluid
Als de buren ruzie hebben is het feest!

"Dit kan zo echt niet verder!", ja, mijn vrouw is het nu zat
"Je mist de helft want hij is niet te horen
"Ik klj'm de kast op, nu meteen, en ik weet zeker dat
Je ze daar kan volgen zonder ze te storen

En ja hoor: boven op die kast daar zitten we okay!
Want ook hij komt prima door
Je kunt ze heel goed volgen nu, mijn vrouw is zelfs tevree
We gniffelen en zingen zacht in koor:

Als de buren ruzie hebben kan de avond niet kapot
Ja, dan krijgen wij onmiddellijk de geest
Breekt de pleuris boven uit
Maken wij hier geen geluid
Als de buren ruzie hebben is het feest!

Ik kan mijn vrouw wel zoenen, wat een grandioos idee!
Maar zij zegt: "Stil! Ze gaan geloof ik eteh
Het zal nu wel voorbij zijn", en ze klautert naar benee
Ik blijf nog even want ... je kan niet weten

Het is alsof ze boven al hun gal hebben gespuid
Ook de bas lijkt uitgeteld
Maar ik lig hier wel lekker en ik rek me nog es uit
Waar heb je zoveel lol voor weinig geld?

Als de buren ruzie hebben kan de avond niet kapot
Ja, dan krijgen wij onmiddellijk de geest
Breekt de pleuris boven uit
Maken wij hier geen geluid
Als de buren ruzie hebben is het feest!

De bel gaat en mijn vrouw doet open, ik word bijna gek
Het is de buurman! Ik kan het niet geloven
Ik stamel: "Ach, ik lig hier vaak, het is een fijne plek
Want warmte, weet u, kruipt altijd naar boven"

De buurman kijkt omhoog en hij gelooft zijn ogen niet
En hij raadt me dringend aan:
"U moet dit eens gebruiken in een vrolijk luisterlied"
Dus dat heb ik toen gedaan!

Als de buren ruzie hebben kan de avond niet kapot
Ja, dan krijgen wij onmiddellijk de geest
Breekt de pleuris boven uit
Maken wij hier geen geluid
Als de buren ruzie hebben is het...
buren ruzie hebben is het...
buren ruzie hebben is het FEEST!

9. Wouf

Een vriend van mij heeft een jonge hond
Geen kleintje hoor, zo 'n knoert
Maar met een speelse vrolijkheid
Die me telkens weer ontroert

Hij komt blij de kamer in
Op zoek naar een verzetje
Hoewel wij beter weten
Vindt hij het leven nog een pretje

Zijn lieve naïeve ogen, boven
zijn machtig sterke kaken
Kijken je vrolijk vragend aan:
"Laten we nou lol gaan maken"

Waat dat wil je, dag in dag uit;
Stoeten, springen, dollen
Pijnloos in je handen bijten
En buiten met je hollen

Een enkele keer heeft ie succes
Vaak wordt ie afgewezen
Dan zie je hem later opgewekt
Als een gek de gang door stjezen

Hij rent de trappen op en af
Kauwt drittig op een laken
En vertelt me met zijn blik
Dat ie alleen ook lol kan maken

Eén plek in huis is heilig want
Daar liggen jonge katiej
De trotse moeder zit ervoor
Ze waakt over haar schatjes

Soms is de hond door het dolle heen
En niets kan hem nog raken
Steigerend staat ie voor de mand
Lateh wij dan lol gaan maken!

De zijdezachte Missjes World
Zo kwetsbaar en zo teer
Kruipen achter moeder weg:
"Oh, daar heb je die engder weer"

De moederkat ze heft haar poot
En haalt venjig uit
Verpijsterd deinst de lieve lobbies
Jankend achteruit

Met de tong ver uit zijn bek
Neemt ie de trap nog een paar keer
En loopt dan plotseling naar zijn mand
En valt daar doodmoe heer

In één seconde slaapt ie
En de kat heeft het gezien
Je ziet haar denken heb ik nou dan
Eindelijk rust misschien ?

Argwanend loopt ze naar de hond
Gespannen als een snaar
Tilt toch haar pootje even op
Is er werkelijk geen gevaar?

Heel even twijfelt ze, denkt dan
Mijn kroost is nu wel veilig
En laat haar pootje dan weer zakken
Want in 't dierenrijk is slaap nog heilig

10. Een beest

Ik was mijn moeders liefste kind
Een blonde krullenkop
Nee, Paultje ging nooit dorp het lint
En ruimde steeds zijn spullen op

Ik had, zo Jeek, één enkele wens:
Mijn hele leven deugen
Een goed en zeer rechtschapen mens
Uit mijn mond nooit een leugen

Een beest!
Ik voel me eigenlijk een beest.
Al ben ik altijd braaf geweest
Diep in mijn hart ben ik een beest

Ik vond al snel een fijne vrouw
En trouwde haar zoals dat hoort
De kinderen kwamen toen al gauw
Een soort van zakelijk akkoord

En zondagmorgen naar de kerk
Wees uw broeders moeder
Maandagochtend weer aan het werk
En 's avonds naar mijn moeder

Een beest!
Diep in mijn hart ben ik een beest.
Al ben ik altijd braaf geweest
Ik voel me eigenlijk een beest

Kon ik me maar eens laten gaan
De zuurkool laten staan
Mijn drijven niet verhullen
De burens laten lullen

Ik zou zo graag gaan stappen
Mijn aktetas vertragen
Een lekker mokkel grijpen
En haar in haar tietten knijpen

Een beest!
Diep in mijn hart ben ik een beest.
Al ben ik altijd braaf geweest
Ik voel me eigenlijk een beest

Maar ja, het ware leven
Roep mij tot de orde
Het is me niet gegeven
Mijn ware ik te worden

Want Keesje heeft een zere knie
Mijn dochter maakt een scène
De hond moet weer naar therapie
En mijn vrouw ligt met migraine

Een beest!
Ik ben een hitsig warm beest
Al leek ik altijd heel bedeesd
Diep in mijn hart ben ik een beest

Ik zou zo graag es slecht zijn
Maar weet niet hoe het móet
Ik wil niet steeds oprecht zijn
Maar ik blijf eeuwig goed

En op mijn sterfbed heb ik spijt
Van dat wat is geweest
Ik zeg: "Het ontbrak me aan de tijd
Maar ik was echt een beest"

Een beest!
Diep in mijn hart was ik een beest.
Al ben ik altijd braaf geweest
Diep in mijn hart was ik een beest

Ja, een beest!!!
Ik was een geil en hitsig beest
Al leek ik altijd heel bedeesd
Diep in mijn hart was ik een beest

11. De Beuk

Niet ver van de weg aan de rand van het dorp
Stond een beuk, al meer dan een eeuw
De machtige reus duldde niets om zich heen
Dan de storm, de regen, de sneeuw

Toch zaten geliefden daar jaren geleden
En kerfden een hart in zijn bast
De namen er naast luidden Jan en Marie
Jan had ze er diep ingekrast

Het jaar stond erbij: begin van de eeuw
En toch zag je de letters nog goed
Die Jan was een sterke, zijn kerfwerk hield stand
Maar het minnen zat niet in z'n bloed

Terwijl hij zijn liefde daar vast leggen wou
Zat Marie onberoerd aan de kant
Veel kostbare tijd ging verloren met het werk
Was hun liefde daartegen bestand?

Maar hun plan stond daar jaren voor ieder te lezen
Ik zeg stond, want 't is uitgewist
De beuk werd te groot en dus moest ie verdwijnen
Van zo'n man die die dingen bestlist

Het beulswerk begon en het trok veel bekijks
Het dorp stond massaal in de rij
Veel oudere mensen keken ernaar
Waren Jan en Marie er ook bij?

Kijk, een beuk richt zich op en staat talloze jaren
Rotsvast op zijn plek, onverstoord
En als men zo'n boom in één dag even omzaagt
Dan is dat toch bijna een moord

De sloop van een huis heeft ook vaak iets navrants
Een mysterie dat wordt blootgelegd
Maar dat huis werd uiteindelijk door mensen gebouwd
En dat geeft ze toch iets meer het recht

De onttakelde Beuk stond yerminkt, zonder armen
Ontdaan van zijn oeroude kracht
Toen viel ook de romp met een daverende dreun:
Het was 't laatste vertoon van zijn macht

Nu lezen de kinderen: "Jan houdt van Marie!"
En misschien was dat niet wederzijds
Maar zijn liefde stond jarenlang hier overeind
Nee, die Jan kon wel kerven destijds

12. Naar de duinen

Het leek een zorgeloze dag
Een tochtje naar de duinen
Ze zouden fijn gaan wandelen
En door de bossen struinen

"De zeelucht zal je goed doen schat",
Zijn vrouw klonk obgewekt
Hij keek haar aan en had haar lief
Née, alles leek perfect

Hij zonk in gedachten weg
Zij kwebbelde maar door
Hij hoorde niets maar juisterde
Mét een soort van derde oor

Precies op tijd zei hij: "Ja goed"
Toen ze vroeg hoe hij zich voelde
Terwijl ie in gedachten
Al zijn bittere woede koelde

't Verwende zontje van zijn baas
Was in de zaak gekomen
Verneederde hem elke dag
Hij vermoordt hem in zijn dromen

Hoe zou hij het gaan aanpakken?
Zem met één schot gevloerd?
En net voordat de dood intreedt
Nog zeggen: "Vuile loier"

"Wat is 't hier vredig", zei zijn vrouw
"Ja, nou en of", zei hij
"Toch lijkt het of je niet geniet
Je bent er niet echt bij"

Nou, hij genoot met volle teugen
Maar dacht toch: "Als ik schief,
Dan is je er wel snel van af
Dan lijdt ie bijna niet"

"Hier, neem een stukje boterkoek"
Ze had een lunchpakket!
"Maar kijk wel uit dat je niet knoeit
Hij is een beetje vet"

"Als ik nou eens een scheermes neem
En zo zijn strot afsnij
De doodsangst in zijn ogen zie
Zijn kop val' al opzij"

Het lichaam gaat verslappen
Ja, zo gaat het goed
En langs mijn beide handen stroomt
Zijn vieze, warme bloed

"Hè, veeg dat nou niet aan je broek!"
Zijn vrouw gaf hem een zet
"Wat ben jij toch een rare, joh
Hier heb je een servet"

Denk nou niet steeds aan de zaak
De dag is zo voorbij!
Zijn vrouw keek hem haast smekend aan
"Toe, doe het dan voor mij!"

Het lukte even, één moment
Genoot hij ongestoord
Maar op de terugweg wist ie het:
De ideale moord!

Hij zou hem stevig vastbinden
En met zijn gore kop
In zijn eigen bad verdrinken
Hij lachte nu hardop!

Ze zei: "Zie je wel, zo'n dag doet goed!"
Maar door zijn lachen heen
Dacht ie plotseling aan haar dood
Zijn hart kromp ineen

13. Het mooiste lied

Het mooiste lied blijft ongeschreven.
Het is de vlinder, net te dattel
Voor het net van Prikkebeen
Het mooiste lied blijft ongeschreven
Toegedekt in wolken
Drijft het hoog over je heen

Het mooiste lied blijft ongeschreven
Het staat te lezen in de rimpels
Van een oude, wijze man
Het ligt verborgen in de stilte
Ergens buiten. Pure stilte
Waar je niet van scheiden kan

Het mooiste lied staart je soms aan
Uit de vervallen, blinde vensters
Van het straatje uit je jeugd
't Klinkt uit de kleine, blote voetjes
Van een dapper stappend jochje
Dat zich op een mooie dag verheugt

Het mooiste lied kijkt je soms aan met droeve ogen
Van de leeuwen in het circus
Die moeten springen door het vuur
Het geeft zijn ritme aan de stappen
Van een oud, gearmd echtpaar
Samen onderweg naar 't laatste uur

Het mooiste lied klinkt onbedorven
Uit de stem van een jong meisje
Dat een vrolijk liedje zingt
Je hoort 't in de doodsnoed van een zieke
En uit de mond van een gestoorde
Waaruit alleen nog wartaal klinkt

Het mooiste lied staat op de winterlucht getekend
In de schijnbaar dode takken
Van een kale, zwarte boom
Het mooiste lied blijft ongeschreven
Onaantastbaar, onbereikbaar
Als een niet terug te halen droom

Telkens is er net te weinig inkt voorhanden
En dus schrijf je
Wit op wit in het cahier
Het mooiste lied blijft ongeschreven
Kijk, een vogel vliegt voorbij
En voert het op haar vleugels met zich mee

Het mooiste lied blijft ongeschreven
Het zit verborgen in de kleuren
Van de verre regenboog
Het wacht tot iemand het zal schrijven
Dat zal gelukkig nooit gebeuren
Niemand reikt zo hemelhoog

FLUITEN IN HET DONKER

Al vanaf mijn twaalfde (!) lees ik de verhalen van Simon Carmiggelt. Dagelijks. Ik weet niet waar dat vandaan komt. Zijn Kronkels inspireren me van jongs af aan. Ik hou van zijn humor, van zijn melancholie, van zijn prachtige stijl van schrijven. Wat een supertalent was die man!

Op een mooie dag, ergens begin 2000, kreeg ik het idee iets met mijn 'kronkel-fascinatie' te doen. Ik voelde me altijd zo ontzettend betrokken bij de verhalen en ze maakten zoveel bij me los, dat ik dacht: hier moet ik iets moois mee kunnen doen. De keus was niet zo moeilijk. Het moesten liedjes worden. Maar ja, dat is makkelijk gezegd. Juist omdat die Kronkels me zo dierbaar zijn, was het een hels karwei om ermee aan de slag te gaan. Het voelde een beetje als heiligschennis. Ik heb er drie jaar over gedaan om te komen tot het resultaat dat nu op deze cd te beluisteren is.

Ik ben verschrikkelijk trots op de liedjes en ook op het theaterprogramma rondom de liedjes dat ik in de seizoenen 2002- '03- '04 gespeeld heb. De liedteksten die ik geschreven heb zijn allemaal geïnspireerd op Kronkels van Simon Carmiggelt. Mijn teksten zijn op muziek gezet door Frans Ehlhart. Het is onmogelijk op te schrijven hoe mooi Frans dat gedaan heeft. U moet maar luisteren.

Frans begeleidt mij zelf op deze cd. De rol van 'De Oude Ehlhart' in het hele proces is zeer groot geweest. Hij heeft me enorm geholpen met de teksten. Hij is een man met zoveel ervaring in de liedkunst. Schreef muziek op teksten van Willem Wilmink, Hans Dorrestijn, Anne Cazemier. Allemaal halfgoden op liedtekst gebied. Daardoor, maar ook door zijn eigen talent, kon Frans me veel tips geven en ook behoorlijk wat pittige kritiek. Het waren zware bevallingen, die middagen in Tiel bij Frans thuis, maar het resultaat was dat de teksten elke keer een stukje beter werden. En ik werd door Frans beloond met de meest schitterende muziek. Het was een wonder wat hij met die teksten deed. Het past allemaal zo prachtig, het is een organisch geheel, alsof het tegelijkertijd is ontstaan. Echt een wonder, die samenwerking.

Toen kwam, in de zomer van 2003, Dick Kuijs van De Wereldomroep met het idee voor de opname van de liedjes! Ik moest mezelf wel even in mijn arm knijpen.... Het betekende namelijk dat de opnames in de allerbest mogelijke omstandigheden zouden gaan plaatsvinden! Frans mocht bij Evert Snel een prachtige Fazioli vleugel gaan uitzoeken en Bert van der Wolf zou de opnames gaan maken in de Singelkerk in Amsterdam. De akoestiek en de prachtige natuurlijke galm in de kerk, die wondermooie vleugel, Dick, Bert, Frans... Met zijn allen hebben we er een voor mij onvergetelijke dag van gemaakt.

Dankjewel Wilma Hoornstra (*femme d'artiste?*) voor je niet aflatende steun van de afgelopen jaren. Het was niet makkelijk soms, maar jij hebt er altijd in geloofd. In mij en in de liedjes. Omdat ik dat geloof vaak zelf verlies, ben je onmisbaar geweest.

Dankjewel Frans Ehlhart. Allemachtig wat heb je mooie muziek geschreven! En wat heb je me met al je

ervaring en kennis geholpen. Zoals ik al zei: er zijn wel een paar wondertjes gebeurd de afgelopen jaren... Dankjewel Marcel Sijm voor al je hulp in de eerste fase van het programma. Je hebt me Bellevue 'door gesleept'! Die lekkere lunches bij jou aan de keukentafel vergeet ik niet gauw! Dankjewel Ivo de Wijs, dankjewel Bruun Kuijt, dankjewel Thedo Keizer, dankjewel Boudewijn Spitzen, dankjewel Stan Limburg voor jullie tekst- en regieadviezen. Dankjewel Tineke Huydts en Angelique Finkers voor het vertrouwen in mij en in het theaterprogramma. Ik hoop dat, met het beluisteren van deze cd, iets van de magie op u overkomt die ikzelf heb gevoeld in de jaren dat ik met de liedjes ben bezig geweest. Misschien heeft de poëzie die uit Carmiggel's verhalen spreekt mij wel gevormd tot wat ik nu ben. Ik ben zanger. Misschien was ik het al mijn hele leven, maar misschien ook pas vanaf mijn twaalfde...

Paul Passchier

Net als Paul ben ik een groot bewonderaar van Carmiggelt. Maar Kronkels op muziek zetten was nog nooit bij mij opgekomen. Toen Paul zijn stoutmoedige plan aan mij ontvouwde om dit op een of andere wijze wél te doen, moest ik overtuigd worden. Niet eenvoudig om een briljant geschreven verhaal van Carmiggelt, waarvan ik alle intonaties bij wijze van spreken nog ken uit de tijd dat hij ze voor de televisie voordroeg, in een lied te vangen. Maar toen Paul mij uitlegde dat het liederen betrof die geïnspiréerd zouden zijn op de teksten van Carmiggelt, zonder de pretentie om ze inhoudelijk letterlijk vorm te geven, begon mijn interesse te groeien.

Na de eerste voorzichtige probeersels en ideeën-uitwisselingen, correcties en al dat soort zaken die tussen componist en tekstdichter vaak plaatsvinden, kwamen de contouren van de liedjes, sommigen liederen zo men wil, tot uitdrukking. Bij het lied 'Het Vers' ging ik definitief door de knieën. Ik vind dat Paul daar het verhaal van Carmiggelt met alle respect en met zijn kunde tot een prachtig lied heeft gevormd. Daar past dan, vind ik dan weer, alleen nog maar uiterst sobere muziek bij om de fraaiheid van de tekst naar boven te laten komen. Maar op andere teksten die op het randje van grap en drama hangen vond ik weer 'schijn-pathetische' muziek passen zoals bijvoorbeeld het lied 'het bankstel'.

Enfin u begrijpt we kwamen van 'kwaad tot erger'! Gaandeweg ontstond steeds meer het idee om er een soort liederen/liedjescyclus van te maken. Dit eindresultaat kunt u hopelijk met net zoveel vreugde beluisteren als dat ik het destijds met Paul gemaakt heb en hopelijk hoort u ook met hoeveel vreugde en liefde we dit hebben ingespeeld en ingezongen op de opnamedag zelve. Want het werken met zanger en vriend Paul Passchier was mij in ieder geval een vreugde.

Frans Ehlhart

TRSA 0023

FLUITEN IN HET DONKER

—*liedjes geïnspireerd op Kronkels van Simon Carmiggelt*

tekst en zang: PAUL PASSCHIER

muziek en piano: FRANS EHLHART

Opgenomen op 11 juni 2003 in de Doopsgezinde kerk, Amsterdam

Producer: Dick Kuijs

Balance Engineers: Bert van der Wolf & Fir Suidema

Editing & Mastering: Bert van der Wolf

Executive producer: Martin Odijk

www.turtlerecords.com

www.paulpasschier.nl

Deze opname is tot stand gekomen door Radio Nederland Wereldomroep

**Wereldomroep
Radio Netherlands**

© & © Turtle Records / Edison Production Company bv. Alle rechten van de producer en van de eigenaar van de opname zijn voorbehouden.

Ongeautoriseerd kopiëren, reproduceren, samplen, verhuren, uitleenen, publiekelijk uitvoeren en uitzenden is verboden.

opname-apparatuur:

Microphones: Sonodore RCM-402 Active Omnidirectional Microphones, Brauner VM1,

Neumann active KM140

Amps & Mixer: Rens Heijnis Custom Built

Converters: dCS 904

dCS 974 samplerate/format converter for downsampling to CD-layer from DSD original

Loudspeakers: Avalon Professional Mixing Monitor, Symbol / Avalon MultiChannel Systems

Headphones: AKG K1000 with custom built amplifier, Grado Reference Series

Amplifiers: Pass Labs X-5

Cables: Siltech Professional, Pro-S3

DSD Recorder Workstation: Pyramix / Merging Technologies

Fotografie & grafisch ontwerp: Rob Becker | BEELDVERHAAL, Amsterdam

Met dank aan MCO, Hilversum

Foto Simon Carmiggelt: Paul Levitton | HOLLANDE HOOGTE

Handwritten musical notation on the wall, including notes like 'A', 'E', 'F', and 'G'.

Handwritten musical notation on the left side of the piano, including notes like 'E', 'A', 'G', 'B', 'D', 'F', and 'C'.

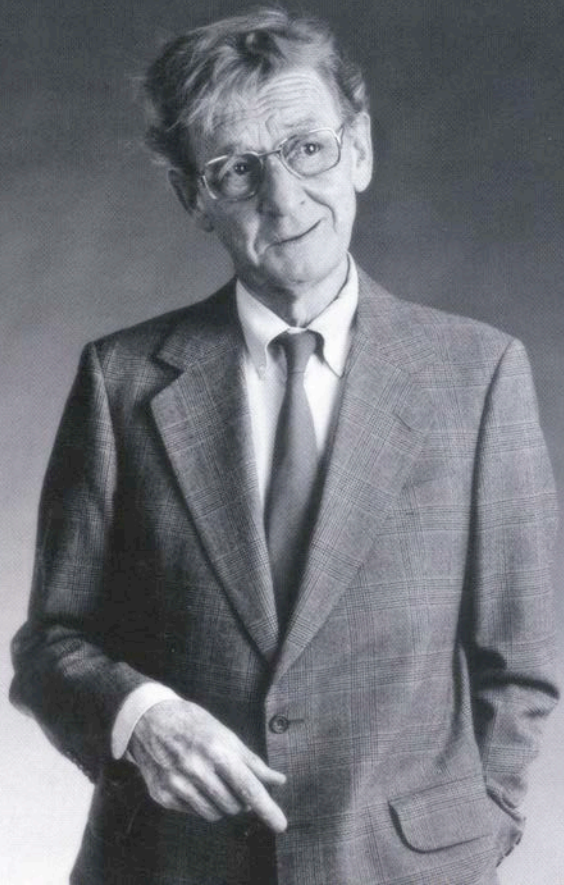
Handwritten musical notation on the side of the piano, including notes like 'E', 'B', 'A', 'D', 'E', 'F', and 'G'.

Handwritten signature and name 'Elliott' and 'P. H. S. Oliver' on the floor.

01.	Fluiten in het donker	3:02
02.	Ballonnetje	3:09
03.	Feetje Fietje	3:56
04.	Het bankstel	3:38
05.	Kiekjes	1:42
06.	Hongerwinter	3:21
07.	Nassaulaan	3:17
08.	Hogerop	3:41
09.	Woef	2:51
10.	Een beest	3:38
11.	De beuk	7:32
12.	Naar de duinen	3:03
13.	Het mooiste lied	3:50

Totaal:

46:48

TRSA 0023 © & © 2004 Turtle Records/ Edison Production Company by
All rights reserved. Unauthorised copying, reproduction, hiring, lending, sampling,
public performance and broadcasting prohibited.

SACD Stereo SACD Surround Sound CD Audio

COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO

DSD
Direct Stream Digital

SUPER AUDIO CD

SURROUND